

There are no translations available.

Фаъолияти хар васоити ахбори омма бояд ба манфиатҳои халқияту миллатҳои гуногун созгор бошад ва барои рушди ҷомеа шароити мусоид фароҳам оварад. Намояндагони расонаҳои иттилоотӣ ашхоси боваринок, баобро ва ҳақиқатнигор бошанд. Вале, мутаассифона, на ҳамаи манбаъҳои хабарӣ ба нафъи башарият ва халқу миллатҳо хизмат мекунад. Сомонаи «Payom.net» бо мусоидат ва дастгирии бевоситаи кишварҳои хориҷаи маълум арзи ҳастӣ намуда, максими ноором гардонидани ҷомеа ва бо ин восита, расидан ба ҳадафҳои гаразноки ҳудро ба бедор кардани ҳисси бадбинӣ миёни мардумон таъдил додааст. Роҳбарони ҷунин торномаҳо бо ҳидоят ва дастгирии аҷнабиён мардуми одиро бо хар игвою хабарҳои бардурӯғ зидди яқдигар равона месозанд.

Дар сомонаи «Payom.net»-и ташкилоти террористӣ ва экстремистии Ҳизби нахзати исломӣ таҳти унвони «Озодихоҳони тоҷик ва қабилҳои Аҷе» рӯзноманигори бе ному нишон матлабе интишор дода, дар бораи охири намояндагони қабилҳои Аҷе, яке аз қабилҳои бумии Амрикои лотинӣ накл мекунад. Вай ба онҳо баҳои нисбӣ ва гуногунмазмун медиҳад. Муаллиф дар ин мавод чӣ гуфтан ва чӣ хостани ҳудро наредонад ва танҳо мисли мусохибаву гуфторҳои аъзоёни ТТЭ ХНИ бо дурӯғ даъвоҳои бофта мекунад. Рӯҳияи истиклолхоҳӣ ва таърихӣ ин қабилҳои муборизро зери шубҳа гузошта, онро қавми як умр мубориз ва то ҷое ҳашину тунд, як қавми зоҳиран сарҳам ва тобеъ нишон медиҳад.

Сомонаи таҳрибкор ҷандин воқеаҳо аз нигоҳи ҳуд баҳо дода, болои ин қабилҳо бори маломатро мерезад: «Қаблан ин қавм нисбати бегонаҳо тунду ҳашин буда, вале дар рафторҳои дохилиқабилӣ яке аз беҳтарин фарҳанги ҳамзистӣ ва ҳамкориҳо дошт. Дар мубориза алайҳи душманон ҷасорат, зирақӣ ва оштинопазирии ҳос нишон медод, аммо дар баробари ҳамқабилҳои ҳуд вафодор ва ҷавонмардона рафтор мекард». Пас, ба қадоме аз ин ҳарфҳои «ноҳанда мулло» метавон бовар кард. Дар ҳоле, ки дар хар ибора афкори зиддунақиз ҷой дорад.

Маҳз ҷунин рафтор моҳияти таърихӣ аҷеҳо гуногун нишон медиҳад: «Бо тағйири ҳадаф рафтори қабилҳо ҳам тағйир кард. Тундӣ ва ҳушунат аз берун ба дохили қабилҳо кӯчид. Ваҳдат ва ҳамбастагии аҷеҳо сол ба сол заъифтар мешафт». Агар нигоҳи аҷеҳо ҳамчун муаррих шинохта мешуд ва ё ҳамчун мутахассиси соҳаи таърихшиносӣ баромад мекард, шояд ба андешаи ӯ бовар кардан мумкин буд, вале ин нафар на аз илми таърих оғҳ асту на ба он наздикӣ дорад.

Муаллиф барои исботи андешаҳои ҳуд, ки гӯё аз воқеияти таърихӣ ин қабилҳои қуҳан оғҳ асту, онро редонад, кирдори онҳо мавриди тафтишу санҷиши ҳамешагӣ қарор додааст. Аммо, ҳайҳот, ки ин тавр нест. Манзараи аҷеҳо он қадар норавшан таъвир кардааст, ки дар шуури мардуми бо воқеияти онроӯза шиноснабуда ҷун мақони номуайян инъикос меёбад. Вале аз чӣ сабаб бошад, ки онҳо бо мардуми тоҷик муқоиса намуданӣ мешавад ва меғӯяд: «Вазъи озодихоҳони тоҷикро ман тақрибан ба вазъи солҳои аҷири зиндагии қабилҳои Аҷе монанд мебинам. Ҳади ақал, қисме аз онҳо». Торнома ба сари хар воқеаи таърихӣ он қадар бори маломат бор мекунаду тухмат мезанад, ки ҳонандаро ба ҳайрат меорад. Андеша ва муносибати мардуми ошною ношноро ба ин қазия дигар

карданӣ мешавад ва ҳолатҳои таърихи нодида мегирад.

Баҳром Кодир,
муаррих